

Глава 9. Боже Царство в нас є

- Найважливіше вчення
- Порятунк тюремного охоронця
- Шанобливий шімджон до Небес, який осяює світ
- Через стіл навколо світу
- Шлях взаємного процвітання
- Шлях відродження та воскресіння
- Справжній компас у житті

Найважливіше вчення

Протягом життя нас вчать багатьох речей. Учителі старанно навчають нас; батьки також виховують навіть під час їжі. Ми вивчаємо науки, які пояснюють порядок і логіку речей, і здобуваємо практичні навички, що допомагають нам оминути бідність. Старші колеги на роботі показують нам правильне ставлення, щоб ми були в курсі справ. Усі ці настанови відіграють важливу роль і роблять нас просвітленишими й мудрішими. Знання та мудрість є дорогоцінними, і нам потрібно безперервно їх здобувати. Та яке з усіх учень є найважливішим?

Найвагоміше — релігійне вчення. У корейській мові слово «релігія» звучить чон-ґьо (천교) й утворюється з китайських ієрогліфів чон (天 - небо), що означає «фундаментальний», та ґьо (교 - вчення) — «вчення». Доктрини релігійних засновників, зокрема Конфуція, Будди, Ісуса і пророка Мухаммеда, були рушійними силами, що формували цивілізації та стояли на сторожі людського сумління впродовж століть. Релігія необхідна для викорінення гріха та створення ідеального світу, якого прагнуть і Бог, і людство. Відповідно, релігія має стати нашою супутницею життя.

28 жовтня 2018 року: ралі Надії за Небесну єдину Корею, Всесвітній центр миру, Нґ Чонвон, Південна Корея

Егоїзм став звичним явищем у нашому світі. Ми насолоджуємося покращенням рівня життя, зумовленого розвитком технологій, але з кожним днем стаємо дедалі ізольованішими один від одного. Ми майже не несемо особистої відповідальності за свою країну, суспільство і навіть сім'ю. Зростання кількості розлучень доводить, що чоловіки і дружини більше не беруть відповідальності один за одного. Батьки не переймаються своїми дітьми, а ті своєю чергою полишають своїх батьків, керуючись власними егоцентричними прагненнями. Чи можете ви собі уявити біль, який відчуває Бог, дивлячись на людство, яке Він створив як Своїх дітей не для того, аби воно жило таким чином?

Сьогодні існує чимало релігій. Чого вони мають навчати? Насамперед вони повинні передавати істинні знання про Бога. Ідеться не просто про існування Бога як факт, а власне про наші стосунки з Богом. Істинна релігія навчає Божої природи, реальності Його любові, а також як жити, керуючись цією любов'ю.

Я роблю все можливе, щоби передати Божу істину — долаю сотні й тисячі кілометрів, перетинаю п'ять океанів та шість континентів. Куди б я не поїхала, я скрізь зустрічаю праведників, яких підготував Бог. Якими би складними не були обставини, Бог завжди шукає праведних людей. У Біблії Содом і Гоморра описано як місця розпусти й аморальності. Бог пообіцяв, що не знищить їх, якщо там знайдеться 50 праведників. Авраам домовився зменшити це число до 10. Зрештою, він не зміг знайти навіть одного, і внаслідок виверження вулкана ці міста охопило полум'я. Ось чому я прошу членів нашої церкви шукати праведників, яких підготували Небеса. Мандруючи світом, в кожному місці я виявляю цих Божих праведників. Серед усіх рас і національностей я таки знаходжу праведників, що чекають на мене.

2018 року я відвідала Південно-Африканську Республіку, яка пережила несамоовиту агонію через расовий конфлікт. Раніше мені було складно

потрапити туди, але цього разу країна вітала мене з розпростертими обіймами. Я провела там Африканський саміт та церемонію Благословення на шлюб. Понад тисячу представників майже 60-ти національностей взяли участь у саміті і прийняли мою пропозицію щодо врегулювання миру і підвищення рівня життя. Захід було присвячено сторіччю від дня народження Нельсона Мандели та вшануванню його спадщини. Учасники вітали промову найстаршого онука пана Мандели — Звелівеліле Мандли Мандели, члена парламенту Південно-Африканської Республіки, в якій він щиро свідчив про мене. «Так само, як мій дідусь, — казав він, — докторка Хан Хак Джа — це ікона миру нашого часу. Африка має продовжити діяльність президента Мандели з допомогою докторки Хан Хак Джа, яка подарувала нам нову надію та погляд через проєкт “Небесна Африка”».

Того дня через Єдинородну Доньку, яка є Істинною Матір'ю, понад 3000 пар близько 20-ти національностей отримали благодать Небесного Батька під час церемонії Благословення на шлюб, що дарує спасіння в наш час. Ісус сказав, що «останні будуть першими». Південно-Африканська Республіка, Зімбабве, Сенегал, Непал і багато інших країн пройшли болісним шляхом бідності та політичних потрясінь, проте нині вони яскраво сяють своєю вірою в Єдинородну Доньку. Люди шукають любов, що походить від Істинних Батьків. Ми прагнемо бути істинними синами й доньками, які успадкували істинні любов, життя і родовід. Я відкриваю всім ворота до істинного щастя та вічного життя.

Великий індійський поет Рабіндранат Таґор написав прекрасний вірш-похвалу Кореї. На ту пору Корея була прихованою від світу, потерпаючи від японського колоніального режиму. Та все-таки Таґор пророкував: «У золотий вік Азії Корея була однією з лампадок; зараз ця лампа чекає, щоб її знову запалили для освітлення Сходу». Лампадка, про яку він писав, — це новий вираз істини. Поет прорікав, що вона з'явиться в Кореї та осяє світ. Зараз, подорожуючи світом, я навчаю Божому Принципу, новому вираженню істини. Ґрунт розорано; усе, що тепер потрібно — це посіяти насіння і дати можливість йому глибоко вкоренитися. Це завдання, яке всі ми повинні прагнути виконати.

Порятунок тюремного охоронця

Мій чоловік казав, що я безкорислива людина. Він неодноразово помічав, що я віддаю свій одяг іншим, аж поки не спорожню шафи. Я згодна з ним, бо мені справді не подобається триматися за майно. Я хочу подарувати все, що маю, тим, хто день і ніч наполегливо працює заради провидіння. Так само, як я це робила в церкві в Чонпадоні, у резиденції Ханнам-дон у Сеулі, тут, на берегах озера Чонпъон, я відкриваю нашу шафу і віддаю одяг та взуття місіонерам і гостям, які приходять сюди. Сорочки і штани, ремені та краватки мого чоловіка, а також мій одяг і аксесуари знаходять нових власників. Коли я бачу членів церкви, які так багато працюють, я відчуваюся спокійніше, якщо віддам їм якусь річ, хоч і невелику.

18 листопада 1995 року: відвідування Центру соціального забезпечення

в Аккрі, Гана

Коли я буваю в Африці чи Південно-Африканській Республіці, то інколи їжджу в дитячі будинки та бідні райони. Втілюючи прагнення допомагати іншим, у 1980-х роках ми заснували Міжнародний фонд допомоги та дружби (IRFF — International Relief Friendship Foundation), а нещодавно започаткувала проєкт федерації жінок «Поділись любов'ю на 1 %» та інші некомерційні організації служіння. Також я створила «Вонмо Пьонґе» — фонд для надання стипендій перспективним студентам коледжів з високими ідеалами. Коли я бачу людей, які потребують допомоги, я не можу пройти повз них. Це і є природа істинної любові, що бере початок у самій глибині Шімджон Небес.

Що стоїть на першому місці — життя чи любов? Більшість людей відповідає, що життя. «Зрештою, — кажуть вони, — тільки коли є життя, може бути і любов». На мій погляд, любов має бути на першому місці. Беручи до уваги тільки зовнішні чинники, ми вважаємо вихідною точкою наше народження, але любов була й до нього. Наші тіло і душа походять від батьків. Якби не любов наших батька і матері, нас би не існувало в цьому світі. Ми ніколи не повинні зрікатися любові, навіть якщо це означає, що доведеться віддати своє життя. Ми народилися через любов, тому повинні йти шляхом любові і померти за любов.

Я кажу про вічну і безумовну любов — істинну любов, а не про щось тимчасове й умовне. Щоб досягнути істинного щастя, ми маємо практикувати істинну любов. Істинна любов означає жити заради інших й служити іншим, а не бути тим, кому служать. Істинна любов означає безкінечно прощати. Ісус сказав нам «прощати сімдесят разів по сім». Навіть коли він прибитий до хреста, а солдати пронизували його тіло списами, Ісус просив Бога: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять».

Колись мій чоловік врятував життя японському тюремному охоронцю, який жорстоко його катував. Його мордували в поліцейському відділі провінції Кьонгі, що в Південній Кореї, під час японського колоніального

режиму. Після звільнення Кореї 1945 року цей поліцейський не міг повернутися до Японії. Він переховувався, але корейці знайшли його і хотіли вбити. За кілька годин до того, як поліцейський Кумада Хара мав померти, про це дізнався мій чоловік. Він звільнив пана Хару і посадив на невеликий корабель, що серед ночі покинув Корею.

Уміння пробачати свого ворога і готовність врятувати йому життя не з'являється за одну ніч. Для цього нам потрібно звільнити душі від образ і гніву й побачити Бога в очах нашого ворога. Батько Мун зумів це зробити, бо не вважав пана Хару своїм ворогом. Навіть під час тортур він молився за нього і пробачав йому. Цього можливо досягнути, лише якщо жити безкорисливо.

Зло — це коли ви дієте заради власної вигоди, тоді як добро означає служіння іншим за умови, що ви забуваєте те, що зробили. Істинна любов буяє, коли ми віддаємо і забуваємо. Любов не вичерпується, коли ми віддаємо її. З істинною любов'ю все зовсім інакше: вона є джерелом, потік котрого лише збільшується. Крокуючи шляхом любові, ти відчуваєш, що дав недостатньо, навіть коли даруєш щось цінне. Істинна любов не робить людину гордовитою, а, навпаки, людина шкодує, що не може віддати ще більше.

Істинна любов рухається по колу, тому не має ні початку, ні кінця. Любов не має меж, інакше б вона не була істинною. Вона завжди нова, хоч і незмінна. Істинна любов залишається, незалежно від зміни обставин чи оточення. Вона не старіє і не черствіє; вона завжди свіжа: навесні і влітку, восени і взимку, в молодості, в дорослому віці і у старості.

Істинна любов — це сила, що навіки поєднує чоловіка і жінку. Якщо ви всім серцем любите один одного — ваша кохана людина живе у вас, а ви живете в ній. Істинна любов — це єдине, чого справді прагнуть люди. Вона перетворює будь-який смуток і біль на радість. Грішний світ запрограмував нас уважати, що коли ми щось віддаємо, то ми його втрачаємо. Проте в істинній любові все навпаки: що більше ми віддаємо,

то більше отримуємо. Тож коли наше мислення зміниться із бажання отримувати любов на бажання її давати, то неодмінно запанує мир у світі.

Шанобливий шімджон до Небес, який осяює світ

Час до часу я піднімаюся на гору Пальван у Пьончані, що в провінції Канвон. Біля підніжжя цієї гори заввишки близько 1500 м розташований відомий курорт Йонпьон, який розвивають наші члени церкви. Це одне з місць, де знімали популярну корейську драму «Зимова соната». На верхівці цієї гори росте рідкісне дерево. Я назвала його деревом «матері і дитини».

Насправді це два дерева різних порід, які зрослися і стали одним цілим. Столітня китайська яблуня — це мати, а горобина, яка виросла в ньому, — дитина. Дерево «матір і дитина» так і росте, вони залежать один від одного і процвітають разом.

Можливо, стара китайська яблуня стала порожнистою, птах кинув у неї насіння горобини — і там виросло нове деревце. Китайська яблуня обіймає горобину і плекає, немов власну дитину. З часом коріння горобини глибоко вросло і стало підтримувати китайську яблуню, ніби піклуючись про свою матір. Так і ростуть ці два дерева разом, розквітають і плодоносять.

Ці дерева є яскравим прикладом шанобливого шімджон. Вони демонструють те, що я називаю «хьоджьон» — прекрасну любов, турботу та глибоке серце батьків і дітей.

Більшість корейців, уперше чуючи слово «хьоджьон», здивовано замислюється. На перший погляд — це звичне поняття, однак дати визначення йому непросто. Перед ними постає питання: це про душевні почуття чи про щось, що відбувається насправді? Корейське слово «хьо» також має значення «бути ефективним», тому дехто саме так його

трактує.

Термін «хьоджьон», який я створила, передбачає посвяту всієї душі, тому значення «бути ефективним» не є помилковим. Проте сенс, який я вкладаю в це слово, значно глибший і ширший. «Хьо» — це термін, який колись був поширеним на Далекому Сході. Якщо перекласти його українською, то можна було б сказати «шанобливість до батьків». Однак слово «шанобливість» не передає всієї повноти значення. Хьо означає шанобливість, яку мотивує любов; шанобливість не примусову, а радісну і добровільну, яка надає вашому життю найглибшого змісту. Зрозуміло, що вона охоплює і щиру пошану та любов до своїх батьків. Хьо — це прекрасна корейська традиція, що є основою життя. Сумно спостерігати за тим, як концепція хьо поступово зникає в суспільстві.

Коли я чую слово «хьоджьон», то думаю про своїх синів — найстаршого Хьо Джина та другого Хин Джина. Вони займають особливе місце в моєму шімджон. Обидва перейшли в духовний світ, але Хин Джин — першим. Попри те, що був підлітком, він мужньо стояв на передовій, щоб захистити свого батька. Хин Джин завжди казав: «Я буду захищати батька».

Наприкінці 1983 року, на піку холодної війни, ми з чоловіком виступали на великих мітингах «Перемога над комунізмом» у Південній Кореї. Ми знали, що прокомуністичні сили мають намір зупинити нас. Останній мітинг проходив у місті Кванджу, що було центром руху лівих у Південній Кореї. Перед тим, як мій чоловік мав вийти на сцену з промовою, я помітила, що його шпилька для краватки зникла. «Що з нею сталося?» — подумала я спантеличено. — Куди вона поділася?». За кілька хвилин після його виступу на іншому березі Тихого океану, в північній частині штату Нью-Йорк, Хин Джин потрапив в автокатастрофу. Хин Джин їхав по двосмуговій дорозі, коли зустрічна вантажівка, наїхавши на чорний лід, зісковзнула на його смугу. Він повернув машину праворуч, але не зміг уникнути лобового зіткнення.

Ухиляючись, Хин Джин прийняв прямий удар з боку водія, таким чином урятувавши життя своєму другові, котрий сидів на передньому пасажирському сидінні.

Згодом ми дізналися, що того дня в Кореї були агенти, які планували вбити мого чоловіка. Вони увійшли до глядацької зали в Кванджу і намагалися пройти до сцени, але не змогли втілити свій задум через щільний натовп. Сатана націлився на батька, але коли цей план було зірвано, він як жертву забрав нашого сина. Пожертвувавши собою, Хин Джин у такий спосіб дотримався обіцянки й захистив батька.

Коли Хин Джин народився, він три дні не розплющував очей, я дуже хвилювалася за нього. Своє коротке життя він завершив як син із найбільшою синівською шанобливістю до батьків. Цей шанобливий шімджон закарбувався в серцях наших членів церкви.

Наш найстарший син Хьо Джин любив музику. Без перебільшення можна стверджувати, що вплив Хьо Джина є головною причиною, з якої багато молодих людей Руху об'єднання сьогодні займаються музикою. Як старший брат він завжди казав: «Я — шанобливий син». Коли він дивився на мене, нерідко видавалося, що його душа сумує, бо моє життя було доволі складним, на відміну від матерів деяких його друзів. Він намагався втішити мене, гучно заявляючи: «Мамо! Коли я виросту, я все для вас зроблю!».

На початку 1970-х років, переїхавши зі сім'єю до Америки, ми помітили, що чимало американців зневажають азіатів. Ми з чоловіком не звертали уваги на таке ставлення, але це завдало душевного болю Хьо Джину. Люди сміялися з нас, але були й ті, хто співчував нам. Хьо Джин бачив усе це. Він знав, що комуністи погрожують його батькові, і, хоч йому було тільки 12 років, він знімав піджак і казав: «Я боротимуся з такими людьми, щоб захистити батька».

Він поступово усвідомлював, що перш ніж країни приймуть нове вчення, пройде немало часу. Однак вкотре ставив собі одне і те ж питання: «Хіба не існує способу зібрати всіх, немов вихором, і розповісти всім одночасно?». Одного дня він рішуче лягнув себе по колінах і вигукнув: «Саме так!». Він знайшов свою відповідь — рок-музика. Хьо Джин вирішив зворушити серця молодих людей і направити їх до Божого Принципу через музику.

Попри антикомуністичну студентську діяльність, він також створив у нашій церкві молодіжну музичну культуру і професійну студію звукозапису в нью-йоркському мангеттенському центрі. Якось він узяв на себе релігійне зобов'язання скласти та записати 10 000 пісень за три роки. Ніхто не зможе написати та записати з групою 10 пісень за день, але він робив це щодня протягом трьох років. Забувши про себе і зосередившись на складанні пісень, Хьо Джин робив це і вдень, і вночі. Він вірив, що це є виявом шанобливого шімджон, який робить його батьків щасливими; вірив, що його місія — зробити це заради світу. З-поміж багатьох його творів найбільше людям подобається пісня «Нехай дме» («Let It Blow»). У ній є слова: «Я повинен знайти ту людину, якою Бог хоче, щоб я був. Моє серце стукає, немов потяг, що мчить заради вас».

Дедалі більше людей зворушували пісні Хьо Джина, і чисельність членів церкви зростала. Сатана кипів. Хьо Джин вдень і вночі писав пісні, направляв їх своїм музикантам, записував і виступав, а також виголошував промови перед членами церкви в навчальному центрі «Бельведер» щонеділі о 6-й ранку. 2007 року він давав концерт на Олімпійському стадіоні в Сеулі, а потім здійснив концертний тур Японією. Це були його останні виступи. 2008 року він раптово помер через перевтому, спричинену виступами і безкінечним написанням пісень.

Музика Хьо Джина була вибуховою; так він висловлював свою пристрасну синівську відданість, свій хьоджьон, своїм батькові та матері. Щоб успадкувати дух Хьо Джина, щороку восени, разом із

фестивалем Космічного Сонхва в пам'ять про Батька Муна, ми проводимо фестиваль Хьоджьон, щоб віддати належне Хьо Джину. Наші члени церкви завжди будуть вдячні йому за душу, що вела їх до Бога через музику та засоби масової інформації.

Шанобливий син розмірковує, що він може зробити для своїх батьків, і робить це, незважаючи ні на що. Шаноблива дитина має дух служіння, її всюди радо приймають. Така дитина завжди втілює Божі сподівання. Ось чому дух хьоджьон насправді величний, бо якщо людина наділена таким духом, вона прагне служити іншим, а не собі.

Я посіяла насіння хьоджьон у світі в серпні 2016 року, на четверту річницю вознесіння Батька Муна. Після трьох років жалоби поминальну службу за Батьком Муном я перетворила зі скорботного зібрання на фестиваль нової надії і миру. Я назвала його «Шанобливий шімджон до Небес, який осяює світ». Наш комплекс біля озера Чонпьон став садом радості, на який вилилося сонячне світло любові.

З одного боку, ми йшли шляхом Істинних Батьків, а з іншого — насолоджувалися різноманітними культурними виступами. Одного разу ми провели фестиваль «Поділися улюбленими стравами Істинних Батьків» під гаслом «Їжа — це любов». Ми наповнили величезну миску завширшки з великий обідній стіл рисом та іншими смачними додатками. Використовуючи лопатки розміром з весла, аби все це перемішати, ми зробили пібімбаб і нагодували 20 000 людей у Міжнародному центрі миру. Це був ніби святковий обід, що об'єднав усі народи світу за одним столом, як єдину родину.

Ця пам'ятна подія охоплювала також лекції, семінари, зустрічі лідерів нашого руху, церемонію Благословення, звільнення предків тощо не лише в Кореї, а й за кордоном, які тривали понад місяць. Наша глобальна сім'я разом будувала духовну основу нашого майбутнього розвитку.

Я добре пам'ятаю обіцянку, яку дала в день смерті свого чоловіка: «Я відроджу Церкву об'єднання духом та істиною, як було за її перших днів». Я дотрималася цієї обіцянки. Шаноблива посвята наших синів, Хью Джина та Хин Джина, живе в моєму шімджон разом із духом мого коханого чоловіка. Царство Небесне почнеться тоді, коли ми донесемо шанобливу посвяту до кожного, й усі люди, живучи заради інших, піклуватимуться одні про одних.

Шаноблива посвята — це видатна практична чеснота, а також вічний стовп життя. Практикувати шанобливу посвяту потрібно, поки живі наші батьки. Після того, як вони підуть, буде надто пізно присвячувати себе їм, як би ми того не хотіли. Необхідно розуміти цінність цієї миті і пишатися нею.

Через стіл навколо світу

Немовби злегка виблискуючи в променях сонячного світла, як роса на траві, в моїй пам'яті виринає образ. Я сиджу за столом зі своїм чоловіком, відразу після нашого Святого Одруження, і він дивиться на мене з величезним Божим Шімджон. Здавалося, що з його очей ось-ось вирветься водоспад сліз.

Такі випадки, коли ми вдвох сиділи за маленьким обіднім столиком на шляху хьоджьон перед Богом, неодноразово повторювалися на нашому шляху Істинних Батьків. Ми спокійно спілкувалися, сидячи один навпроти одного за столом. Протягом трьох років ми їли тільки варений ячмінь і ледве встигали перевести подих під час турів, бо нерідко бували у двох чи більше країнах за день. Ми були вдячні за все, і це було джерелом щастя.

Для мене щорічний фестиваль «Поділися улюбленими стравами Істинних Батьків» — це як сидіти за столом з усіма нашими благословенними сім'ями. Благословенні сім'ї є істинними дітьми небесного родоводу, які народилися в наших із чоловіком слізних обіймах. Вони покликані Небесами, тому я називаю їх обраними благословенними сім'ями. Ми з Істинним Батьком будемо вічно сидіти за столом навпроти наших обраних благословенних сімей. Ми ні на мить не забудемо про безкінечні сльози і цівки поту наших дітей, які самотньо долали труднощі в ім'я Божої волі. Єдине, про що я шкодую, це те, що під час фестивалю не можу особисто поставити смачну їжу перед кожним із моїх улюблених дітей у всьому світі і сісти за стіл навпроти них.

У грудні 2019 року я відчула це, сидячи за столом із пророком Самуїлом Радебе. Я прибула до Йоганнесбурга, щоби провести церемонію Благословення 200 000 людей. Наш літак приземлився під проливним дощем. Зайшовши до зали аеропорту, я дуже зраділа, зустрівши

пророка Радебе, який для мене був, як син. Щойно він мене помітив, вигукнув: «Мамо! Я так хотів вас побачити. Ласкаво просимо у ваш будинок у Південній Африці!». Одягнений у традиційний південноафриканський одяг, пророк Радебе привітав мене поклоном, виражаючи свою повагу та смирення. Він подарував мені дбайливо підготовлений букет червоних квітів.

Його супроводжувала велика група молоді та студентів Церкви одкровення Божого, які з ентузіазмом вітали мене прямо в залі аеропорту. Вони заспівали акапельно чудову пісню в якій звучали такі слова: «Істинна Мати прибула сьогодні благословити Південну Африку та всю Африку». Я сказала: «Сьогодні йде дощ. Я чула, що в Африці дощ вважають великим благословенням». Пророк Радебе разом із молодими лідерами і студентами відгукнулися на мої слова гучними оплесками та вигуками.

Під час обіду пророк Радебе сів за стіл навпроти мене, хоч зазвичай він не обідає цього дня. Було 5 грудня — дуже важливий для нього день із духовного погляду. Щороку цього дня він піднімається на особливу гору, щоб виконати умови посвяти, розповідав він. Саме 5 грудня 2013 року упокоївся Нельсон Мандела, один із найповажніших діячів Південно-Африканської Республіки та всього світу. Самуїл Радебе публічно пророкував, що президент помре саме 5 грудня. Багатьох людей вразило те, що його пророцтво здійснилося. Ба більше, того дня один хлопчик, сповнений Святим Духом, небесною мовою засвідчив, що пророк Радебе є лідером, який звільнить Південну Африку, відтак він відкашляв зуб лева і подарував його пророкові. Ця історія вже стала легендою й поширилася всією Південною Африкою. Саме тому щороку цього дня пророк Радебе піднімається на гору, щоб висловити подяку за небесну місію, яку йому послано, й оживити свою рішучість її здійснити.

Він відчув, що 5 грудня стане найсприятливішим днем для приїзду Істинної Матері. Попри відданість своїм молитвам, він зійшов з гори, щоби привітати мене. Їжа — це любов, тож щоби висловити свою вдячність, я подала йому миску з теплою корейською локшиною. Сівши

навпроти нього, я виразила любов матері до сина, що їх Небеса цього дня зібрали разом. По обіді пророк знову піднявся на гору, щоб із рішучістю, яка межувала з життям і смертю, докласти зусиль, сповнених посвяти, задля успіху нашого заходу, який мав відбутися 7 грудня.

Коли пророк Радебе прибув до Кореї 2019 року на сьому річницю Святого Вознесіння Істинного Батька, він виконав особливі умови посвяти на вершині гори Пальван. Тоді наш генеральний секретар, доктор Юн Янг Хо, якого я з пророком зробила побратимами, навчив Радебе користуватися паличками. Тож цього разу він дуже добре справився ними з локшиною. Пошана пророка Радебе до корейської культури стала ще одним вираженням його любові та поваги до мене, його Істинної Матері.

Шлях взаємного процвітання

У лісових хащах є вузька доріжка, вона така вузьенька, що по ній може пройти лише одна людина. Той, хто торує таку стежку, проливає піт і раниць свої руки, зрізаючи гілки. Однак ті, хто йде слідом, завдяки цій людині можуть прогулюватися з комфортом. Ми маємо бути щиро вдячними за наполегливу працю цьому першопрохідцеві, і намагатися зробити стежину ще ширшою і рівнішою.

Однак поміж людей прокласти таку доріжку значно важче, ніж серед лісу. На відміну від дерев, які піддаються сокирі, люди мають власну волю. Коли щось іде проти їхньої волі, вони закривають свої серця. Я пролила немало поту і сліз, намагаючись відкрити серця людей і об'єднати їх в одну сім'ю. Я стала тим першопрохідцем на шляху, якого доти не пройшла жодна жінка, і піклувалася про народи світу, буваючи в найнебезпечніших місцях. Заради спасіння людини та побудови миру у світі в ситуаціях, в яких хтось інший вже би відступив, я мовчки продовжувала дарувати істинну любов. Моє прощення й обійми зворушували ворогів до сліз.

Зараз у провидінні настала весна. Весна — це найнапруженіша пора для фермерів. Вони мають зробити все необхідне, щоби восени зібрати щедрий урожай. Цієї провиденційної весни нам потрібно побудувати первісний світ, який Бог планував втілити на самому початку. Отримавши Благословення на шлюб, ми можемо поділитися ним зі своєю сім'єю та родом. Тоді, працюючи разом, як справжні месії, ми зможемо трансформувати нашу країну. Таким є наказ Небес.

Як би складно не було, ми повинні завершити провидіння і відкрити істину. Виконавши наш обов'язок — слідувати за Богом, — як

соняшники, що тягнуться до сонця, ми неодмінно втілимо мрію Небесного Батька та надію людства. Питання лише в тому, чи зможемо ми цього досягнути, поки я на землі. Варто нам це зробити, ми з гордістю постанемо перед нашими нащадками й усіма майбутніми поколіннями. Ніколи ще не було такої нагоди. Незалежно від того, молоді ви чи старі, ви живете в одну епоху з Єдинородною Донькою. Це ваш золотий вік. Будьте вдячними і не втрачайте цей час.

Ми не можемо залишити світ у незнанні про прихід Істинних Батьків, про Благословення та благодать Божу. Ми повинні спрямовувати всіх людей служити Небесам. Ті, хто живе в Царстві Небесному на землі, зможуть перейти в Царство Небесне і на Небесах. У нас є одна мета і один шлях, завдяки якому ми можемо стати гідними синами та дочками Бога. Ми маємо прожити життя так, щоб, обійнявши нас, Бог міг сказати: «Молодець, моя дочко! Молодець, сину мій!». У наших душах ми повинні усвідомити, що наш час — це золотий вік.

Провідна життєва філософія Істинних Батьків — «жити заради інших». Де б я не була, я живу заради інших. Я завжди намагаюся любити людей більше, ніж їхні батьки чи брати і сестри. Люди схильні залишати найкраще для себе, віддаючи іншим щось менш цінне, навіть у стосунках із власними батьками. Якщо ви прагнете лише до особистої користі, ланцюги залежності та жадібності зв'яжуть вас. Коли ж ви живете заради інших, ставлячи завжди їх перед собою, — ви на шляху до вічної свободи і благословення.

Коли я бачу людей, які потребують допомоги, я даю їм все, що в мене є. Світ, в якому кожен віддає іншим найкраще — це світ радості. Це моя життєва філософія. Ті, хто живе заради себе, швидко впираються у стелю. Необхідно, щоб ваше життя було наповнене любов'ю та щедрістю.

Багато людей вважають, що Батько і Мати Муни — багатії. Насправді ж ми ніколи не володіли будинком, машиною чи будь-чим. Я впевнена, що ніхто не був таким заощадливим, як ми з чоловіком. Адже як ми могли

ситно їсти і спокійно спати, знаючи, що місіонери вночі працюють на Батьківщині та за кордоном? Ми завжди наказуємо, щоб усі пожертви членів церкви було використано для бідних, зокрема на будівництво шкіл та інші проекти.

Ми заснували підприємства у всьому світі — риболовні, верстатобудівні, фармацевтичні, а також газети, готелі тощо. Тільки в Африці наші члени церкви побудували школи в Сенегалі, Мозамбіку та Замбії; школу для людей з обмеженими можливостями в Лагосі та Нігерії; дитячий будинок у місті Натітінгу, що в Республіці Бенін. Також вони відкрили клініки в Котону (Республіка Бенін) та штаті Крос-Рівер у Нігерії; фабрику ковбасних виробів у Лусаці, що у Замбії; франшизу гамбургерів у Кот-д'Івуарі; сільськогосподарську школу та харчовий завод у Демократичній Республіці Конго та ферму в Лусаці, що у Замбії. Ми ніколи не зосереджувалися на отриманні прибутку. Значні внески наш рух робив для того, аби принести користь приймаючим країнам, створити робочі місця та покращити суспільство. Ми витримали голод, бо знали, що є люди, які голодніші за нас. Ми не повинні бути в боргу перед Небесами. Ті, хто крокує шляхом провидіння і прагне матеріальних речей, порушують небесний закон і приносять горе своїм батькам.

Життя — це марафон, і ми не знаємо, коли він закінчиться. Справді успішне життя не залежить від грошей, посади чи авторитету; воно живиться істинною любов'ю. Істинна любов — це мати, яка годує грудьми, тоді як сама голодує. Це найбільша любов з-поміж усіх. Любов — це те, чому ми тут; те, як ми повинні жити, і те, куди ми йдемо. Незалежно від труднощів, з якими ми стикаємось, відповідь очевидна — практикувати абсолютну віру, цілковиту любов і слухняність.

Якщо ви замислитеся про Божий Шімджон, то зрозумієте, що ваші труднощі і страждання — це ніщо, якщо порівнювати з Його стражданнями. Ми повинні покаятися перед Богом. Бо ніхто не з'явився на світ сам по собі. Наше життя — це дар Божий. Він воліє, щоб воно було прекрасним і гідним. Якщо ми віримо в душі, що ми тут задля своїх

дітей та сім'ї, задля свого чоловіка чи дружини, а також задля всього людства та цілого світу, ми неодмінно знайдемо щастя.

У всьому цьому ваша душа є найближчим учителем. У часи труднощів та непорозумінь зверніться до неї. Небесний Батько, який вас любить, перебуває глибоко у вашій душі. Ви створені для того, щоб чути істинний голос Бога. Нам усім потрібно вдосконалювати свою здатність чути істинний голос Небесного Батька та Небесної Матері у своїх душах. Ваша душа — ваш вічний опікун, а щира молитва — єдиний шлях до Бога. Завдяки такій істинній молитві ви отримаєте благодать Бога та Істинних Батьків навіть у найбільш знедоленому та важкому місці. Ця благодать своєю рукою допомагає нам іти вільним і щасливим шляхом до Царства Небесного.

Шлях відродження та воскресіння

Ви сумуєте за морем? Чи не виникає у вашому повсякденному житті часом бажання помчати на пляж і стрибнути в блакитний океан? Море — це символ матері та образ материнства. Глибоке море схоже на материнське лоно. Саме там нам хочеться перебувати.

Коли люди стоять перед Ніагарським водоспадом, що в Північній Америці, або водоспадом Ігуасу, який розташований у Південній Америці, вони не можуть приховати свого подиву і трепету. Дехто замовкає, переповнений величчю видовища. Як виникли ці чудові водоспади? Водоспад — це єдність незліченних великих і малих потоків. За законом природи маленькі потічки перетікають у більші. Струмки і ріки починаються в різних місцях, але мають той самий пункт призначення — великий океан.

Потік, який перестає текти, просто гине. Так само релігії, які дотримуються лише власних доктрин і відмовляються об'єднуватися з іншими, вмирають духовно і врешті-решт зникають. Зараз має з'явитися релігійне вчення, яке пояснює первісну природу Бога.

Головна мета, з якою Бог створив нас, полягала в тому, щоб насолоджуватися разом із нами стосунками любові батьків і дітей. Ми — діти батьків, зрештою, наших Небесних Батьків. Однак первородний гріх відокремив нас від Бога — нашого Небесного Батька. Нам потрібно молитися і з'ясувати, що ж відбулося. Протягом 4000 біблійних років Бог ростив ізраїльський народ. Опираючись на основу — не чотирьохсот, а саме чотирьох тисяч років, — Він послав Свого першого Сина, Ісуса, про якого міг сказати: «Це мій Єдинородний Син». Однак сім'я Ісуса та ізраїльський народ не справилися зі своїм обов'язком. Не тільки його

сім'я, а й навіть його учні відвернулися від нього; ніхто не був готовий пожертвувати своїм життям заради нього. Тільки злодій на хресті праворуч у свою передсмертну мить свідчив про Ісуса. Ніхто на землі, навіть християни, не розуміли трагічності історії Ісуса.

Ісус є Божим посередником, який прийшов як наш Істинний Батько, щоб відродити, воскресити і направити нас стати істинними Божими дітьми. Страждання людей тривають уже 2000 років з часу розп'яття. Це наслідки того, що ті, до кого було послано Ісуса, не змогли послужити йому. Та хто постраждав найбільше? Наш Небесний Батько відчуває все, що ми переживаємо, в тисячу разів глибше, ніж ми. Коли страждають діти, страждання батьків дужчають.

Ісус обіцяв весілля Агнця під час свого другого пришествя. Шлюб поєднує двох — чоловіка і жінку — в одне ціле. Час настав. Християнська культурна сфера, яка чекає Єдинородного Сина, також повинна отримати і Єдинородну Доньку. Як Ісус навчав у притчі, Бог передав Свій виноградник новим орендарям. Ці нові орендарі мають віддавати власнику плоди у відповідну пору року. Вони — християни. До цих нових орендарів Бог послав Єдинородну Доньку.

З цією метою ще до часів Ісуса Бог вибрав корейців, що походять від народу донгі. Це був народ, який займався сільським господарством, шанував Небо і любив мир. 1603 року корейський дипломат привіз католицькі богословські твори з Китаю на Корейський півострів. Згодом корейці, які прийняли католицьку віру, зазнали жорстоких переслідувань. Пізніше, наприкінці 19 століття, корейський король і королева прийняли християнство, й воно процвітало в їхньому королівстві. Відтак 1920 року народився мій чоловік, Єдинородний Син, а 1943-го — я, Єдинородна Донька.

Боже провидіння дивовижне. 1945 року Корею було звільнено від японського режиму, але її відразу ж поділили на Північ та Південь, і Північна Корея стала комуністичною. На ту пору я була в Північній Кореї,

але знову Небеса захистили мене. Знаючи, що під комуністичним режимом я не зможу рости в безпеці, Бог направив нас із мамою та бабусею втікати до Південної Кореї.

Коли 1950 року розпочалася Корейська війна, Південна Корея була абсолютно невідготівленою, щоб захищатися від нападу Північної Кореї. Однак Небеса захистили мене знову. Шістнадцять країн-членів ООН вступили у війну, і це було не що інше, як диво. Бо тоді Радянський Союз був членом Ради Безпеки ООН. Якби Радянський Союз наклав вето на резолюцію, 16 країн не змогли б узяти участь у Корейській війні. За іронією долі представник Радянського Союзу був відсутнім на засіданні Ради Безпеки ООН під час голосування. Саме завдяки цьому драматичному повороту долі війська ООН змогли прийти нам на допомогу.

Бог помазав мене та мого чоловіка як Істинних Батьків 1960 року. Відтоді ми плекаємо благословенні сім'ї всіх рас, націй та релігій. Зараз релігійні лідери в усіх куточках світу єдині з Істинними Батьками та проводять церемонії Благословення. На початку 2018 року на Африканському саміті в Сенегалі, мусульманській країні, я попросила Африку працювати разом зі мною для втілення волі Небес. Глави держав, вожді племен та релігійні лідери всіх конфесій висловили свою щиру підтримку. В Європі буддистські і християнські релігійні лідери приводять свої спільноти, щоб отримати Благословення. Мусульмани приєдналися до Єдинородної Дочки. Так само і християни у Сполучених Штатах.

Зараз ми наближаємося до кінцевого завдання, яке не можна відкладати. Я повинна відкрити епоху Чонільгук. Чонільгук — корейський термін, що позначає Боже мирне царство, в якому двоє стають одним цілим завдяки любові. Це нова епоха, в яку нам потрібно вдягнути новий одяг. Як громадянам Чонільгук нам потрібен одяг синівської шанобливості в нашій родині, патріотизму в нашій країні, святих у світі та божих синів і дочок на небі й на землі.

Моє завдання на землі — донести людям історичну правду, і я роблю це, не маючи й тіні сумніву чи вагань. На Міжнародному саміті Латинської Америки в серпні 2018 року, що проходив у Бразилії, я порівнювала сьогоденнє християнство з незаплідненою яйцеклітиною, яка не дасть життя. Я сказала це багатьом лідерам конфесій та релігій, включно з католицьким кардиналом. Я чітко пояснила, що сучасні релігії зможуть дати життя, тільки прийнявши Істинних Батьків, отримавши Благословення та поділившись ним. Ніхто не заперечив мені. Прийняття Істинних Батьків — найважливіша мета кожної релігії. Щоб виконати місію Єдинородної Дочки, Істинної Матері та Матері Всесвіту, я повинна відродити майже 8 мільярдів людей на землі як істинних Божих дітей.

Біблія каже: «Кожен, хто скаже слово проти Сина Людського, буде прощений, але кожен, хто скаже проти Святого Духа, не буде прощений». Коли дитина народжується від сімені батька в утробі матері, ми народжуємося від сімені Бога в лоні Матері Всесвіту. Ті, хто відмовляється від матері, не процвітатимуть ні тут, ні в наступному світі. Я — Істинна Мати, яка дарує нове життя. Моє серце завжди відкрите, і я прощаю не просто сім разів, а 70 разів по сім.

Справжній компас у житті

1960 року, за кілька днів після нашої церемонії Святого Одруження, мені наснився сон. Я йшла з дітьми по темній нерівній стежці вздовж крутої скелі. У мене був клунок на голові, когось із дітей я несла на спині, інших тримала за руку. Я могла зірватися зі скелі в бездонну прірву, але побачила світло і вибралася на широку рівну дорогу.

На своєму життєвому шляху я піднімаю кожну низину та знижую кожну гору і пагорб. Із дня нашого Святого Одруження ми з чоловіком подорожували світом заради того, щоб усі люди отримали Боже спасіння. Ми переїжджали від країни до країни так швидко, що я не встигала навіть роззутися. Торуючи шлях Істинних Батьків, ми не вагалися ні миті. Ми пережили справді нестерпні переслідування. Нас зневажали не тільки політичні режими, а й віруючі люди. Не озираючись, ми терпляче і наполегливо ділилися Божим словом і Божим благословенням. Завдяки цьому нині з кожним днем зростає кількість людей у різних країнах, які вірять і йдуть за мною як за Істинною Матір'ю.

Ісус сказав, що Бог — його Батько. Ісуса називають «Єдинородним Сином» (Івана 3:16). Єдинородний Син — це плід найглибшої любові Батька Небесного. Прийдешній Господь — наречений, і він прийшов прийняти Єдинородну Доньку як свою наречену. Вони повинні зустрітися та одружитися. Це і є шлюбна вечеря Агнця, про яку є пророцтво в останній книзі Біблії. Вони мають створити сім'ю. Небесний Батько завжди сподівався на те, що Його Єдинородний Син і Єдинородна Донька створять істинну сім'ю.

Щоб бути істинними людьми в цьому світі та насолоджуватися вічним життям у наступному, нам необхідно зустріти Істинних Батьків. Ми повинні зустріти їх, навіть якщо для цього потрібно буде пройти шляхом смерті. Навіть якщо ми втратимо всю історію та власних нащадків,

щойно ми зустрінемо Істинних Батьків, ми повернемо собі минуле і майбутнє. Ми станемо істинною родиною Істинних Батьків. Істинні Батьки є втіленням вічного слова. Відродження через Боже слово — це Його найбільший дар. Ми самі можемо стати істинними батьками, вдосконалюючи себе через любов.

Ісус сказав: «Я — дорога, правда і життя». Мій чоловік додав ще одне слово — «любов». Без любові ми нічого не зробимо. Нам потрібно додати до цього біблійного тексту любов та закарбувати його в пам'яті: «Я — дорога, правда, життя і любов. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через мене».

Кожен із нас потребує цієї любові. Кожному з майже восьми мільярдів людей у світі потрібно зустріти Істинних Батьків на землі. Це мета Благословення шлюбу. Той факт, що Істинні Батьки з нами — це страшно, але радісна істина. Щастя — це коли люди, які втратили батьків, знову віднаходять їх. Немає нічого радіснішого за це.

Як Істинна Мати, Єдинородна Донька і Мати Всесвіту я завершила всі провіденційні справи та відкрила нову епоху. Тепер нам потрібно закарбувати цю істину в наших душах і діяти згідно з волею Небес. Під керівництвом Матері миру, Єдинородної Доньки, ми отримаємо печатку Істинних Батьків і досягнемо гармонії в житті.